

## List od Preláta (september 2007)

Prelát uvažuje o dôležitosti života v Kristovej blízkosti.

Vzdelávanie i praktiky nábožného života, ktoré žijú tí, ktorí sa približujú k Opus Dei, nám pomáhajú zúčastňovať sa na Pánovom kríži.

17.09.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Poslaním Cirkvi —a Diela ako jej živej súčasti— je odrážať svetlo, ktoré

neustále prijíma od Krista a šíriť ho vo svete. Ježiš Kristus to učil všetkých kresťanov: *Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach* (Mt 5, 14-16).

**Keď počúvame tieto Ježišove slová —komentuje Benedikt XVI.—, tak si my, členovia Cirkvi, môžeme uvedomiť len to, aká nedostatočná je naša ľudská prirodzenosť poškvrnená hriechom. Cirkev je svätá, ale pozostáva z mužov a žien s ich obmedzeniami a chybami. Len Kristus má moc premeniť našu biedu prostredníctvom daru Ducha Svätého. On má moc, neustále nás obnovovať. On je svetlo národov, *lumen gentium*, ktoré chcelo dať svetlu svetlo prostredníctvom svojej Cirkvi(por.**

**Dogmatická konštitúcia *Lumen gentium*, č. 1). Ako sa to stane?, pýtame sa tiež seba samých slovami Panny Márie adresovanými archanjelovi Gabrielovi. A práve ona, Matka Krista a Matka Cirkvi, nám dáva odpoveď: svojím príkladom úplnej odovzdanosti Božej vôli —*fiat mihi secundum verbum tuum* (Lk 1, 38) —. Učí nás byť “zjavením” Pána, tým, že otvoríme naše srdce sile jeho milosti a budeme oddaní slovu jej Syna, svetla sveta a konečného cieľa dejín (Benedikt XVI., Kázeň, 6.1.2006).**

Nevyhnutnou podmienkou pre to, aby sme mohli iným ľuďom sprostredkovať Kristovo učenie a jeho život —a v súčasnosti je to skutočne potrebné— je, aby sme sa s väčším úsilím snažili spoznať nášho Pána, stretávať sa s ním a milovať ho. Normy kresťanskej zbožnosti, ktoré majú tradíciu v Cirkvi a ktoré žijeme

v Opus Dei, majú presne tento cieľ. Máme ich plniť čo možno najlepšie, ako plody nášho povolania z lásky, aj keď je naše srdce niekedy chladné a neodpovedá.

Keď niekto prichádza k prelature, pretože túži lepšie spoznať Boha, snažíme sa mu poskytnúť príslušnú doktrínálnu, duchovnú a apoštolskú formáciu a to tak, že Kristovo učenie dodáva od začiatku nielen poznanie pre jeho inteligenciu, ale je zároveň aj svetlom a silou, ktoré vedú jeho kroky v nasledovaní Ježiša Krista. Pomôžme iným ľuďom, aby si vážili sviatosti a aby k nim pristupovali —k Eucharistii, ku svätej spovedi—, aby praktizovali osobnú modlitbu, aby prichádzali k Bohu ako k Otcovi a k Panne Márii ako k Matke, aby Pánovi obetovali svoju prácu, aby sa zaujímal o duchovné a materiálne potreby svojich blížnych, aby viedli k Bohu tých, čo sú im najbližšie.

Bojujme denne o náš lepší osobný vzťah k Bohu. Úprimná snaha žiť obzvlášť dobre jednu z noriem zbožnosti —snažiac sa o presnosť a intenzitu z lásky—, je najlepším prostriedkom proti falošnosti kresťanskej zbožnosti, ktorá hľadá len na rutinné plnenie noriem zbožnosti. Máš túžbu stať sa lepším? Bojuješ proti každému symptómu nedbalosti alebo vlažnosti? Začínaš každé ráno s novou odovzdanosťou kresťana?

Usilujme sa teda každý deň o intenzívnejší osobný vzťah s Bohom Otcom, s Ježišom Kristom, s Duchom Svätým, s Najsvätejšou Pannou. My, ktorí čerpáme z ducha Opus Dei, chceme dodať nášmu životu zbožnosti určité zafarbenie, ktoré žije tiež mnoho iných ľudí: pochádza z vedomia Božieho synovstva. Usilujeme sa napodobňovať Krista, pričom naša zvláštna pozornosť patrí obdobiu, ktoré venoval práci a bežnému životu v Nazarete;

podnecujeme úctu k Duchu Svätému, intímnnemu hosťovi našej duše, ktorý nás povzbudzuje k stotožneniu sa s Kristom a k láske k Bohu Otcovi; uctievame Najsvätejšiu Pannu ako Matku Božiu a našu Matku, so zbožnosťou malých detí, ktoré očakávajú všetko od jej materinskej dobroty; hľadáme osobný styk s anjelmi strážnymi, ktorých považujeme za *spojencov* vo všetkých našich apoštolských úlohách, a utiekajme sa s úplnou dôverou ku svätému Josemaríovi, nášmu milovanému Otcovi, ktorého život bol dokonalým obrazom ducha Opus Dei tak, ako to chce Boh.

Okrem toho sa musíme snažiť slúžiť svätej Cirkvi *skutkami a v pravde* (1 Jn 3, 18), nielen slovami. Modlime sa za pápeža a za jeho úmysly a vedme k tomu aj iných ľudí, aby sme tiahli voz smerom, ktorý nám ukazuje Svätý otec a biskupi na celom svete v spoločenstve s rímskym biskupom.

Tým, že budeme verne uskutočňovať misiu vlastnú Opus Dei, budeme priamo spolupracovať na tom, aby sa uskutočnila veľká misia, ktorú Učiteľ zveril Cirkvi, aby sa splnila Božia vôľa: *aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu* (1 Tim 2, 4).

Všetkému, čím sa zaoberáme, musíme dať jasnú apoštolskú pečat, tým najrozličnejším situáciám a okamihom. Takto prinesie práca nás všetkých, vrátane tých, ktorí sa výnimočne nemôžu venovať priamemu osobnému apoštolátu, bohaté plody. Ale táto cesta si vyžaduje —zámerne to opakujem—, aby sme venovali veľkú pozornosť styku s Bohom v normách kresťanskej zbožnosti; aby sme si dali záležať na dobre vykonanej práci, obetujúc ju Bohu každý deň vo svätej omši; aby sme pripisovali význam malým umŕtvovaniam, u ktorých od nás Pán očakáva, že budú tvoriť súčasť nášho života v pravidelnom

rytme, *podobne ako tlkot srdca* (Svätý Josemaría, Vyhňa, č. 518).

Jednota s Kristom na kríži je nevyhnutná na to, aby sme verne a plní optimizmu uskutočňovali tento apoštolský program. Krista nemôže nasledovať ten, kto nezaprie sám seba (Por. Lk 9, 23), bez pestovania ducha umŕtvovania, bez obvyklých konkrétnych skutkov kajúcnosti. Pripomenul nám to Svätý otec pred niekoľkými mesiacmi, keď oznámil slávenie roku venovanému svätému Pavlovi pri príležitosti dve tisíceho výročia jeho narodenia. Poznamenal, že plody apoštola pohanov **nemožno pripísať brilantnej rétorike alebo rafinovaným apologetickým a misionárskym stratégiám. Úspech jeho apoštolátu závisel predovšetkým od jeho osobného záväzku ohlasovať evanjelium s úplnou odovzdanosťou Kristovi; odovzdanosťou, ktorá sa nebála nebezpečenstva, ťažkostí ani**



**prenasledovania: “A som si istý, že ani smrť, ani život, —napísal Rimanom— ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. ” (Rim 8, 38-39). Toto môže byť veľmi dôležitým ponaučením pre všetkých kresťanov. Činnosť Cirkvi je vierohodná a účinná v takej miere, v akej sú tí, čo ju tvoria, odhodlaní osobne niesť následky svojej vernosti ku Kristovi, a to vo všetkých okolnostiach. Tam, kde chýba táto odhodlanosť, tam chýba rozhodný argument pravdy, s ktorým je Cirkev úzko spojená (Benedikt XVI., Kázeň v Bazilike svätého Pavla za múrmi, 28. 6. 2007).**

Tieto úvahy nám pomôžu pripraviť sa na sviatok Povýšenia Svätého Kríža 14. septembra. Svätý Josemaría

nám ukázal veľký cieľ, aby sme postavili Kristov kríž na vrchol všetkých ľudských činností —našou posvätenou a posväcujúcou prácou— aby Ježiš pritiahol všetkých k sebe (Por. Jn 12, 32). Meditujme nad naliehavosťou tejto úlohy, preto**že** **koľkí, i v našej dobe, hľadajú Boha, hľadajú Ježiša a jeho Cirkev, hľadajú Božie milosrdenstvo a očakávajú “znamenie”, ktoré by sa dotklo ich rozumu a ich srdca! Dnes, tak ako kedysi, nám evanjelista pripomína, že jediným “znamením” je Ježiš vyzdvihnutý na kríž: Ježiš, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, je absolútne dostačujúcim znamením. V ňom môžeme pochopiť pravdu života a dosiahnuť spasenie. Toto je centrálnym posolstvom Cirkvi, ktoré sa nemení v priebehu storočí. Kresťanská viera preto nie je ideológiou, ale osobným stretnutím s ukrižovaným a**

**zmŕtvychvstalým Kristom. Z tejto osobnej a spoločnej skúsenosti vzniká nový spôsob myslenia a konania: ako nám dosvedčujú svätí, rodí sa tak život plný lásky (Benedikt XVI., Kázeň, 26. 3. 2006).**

Pre to, aby sme *ukázali* Krista v našom živote, sú dôležité —túto skutočnosť nemôžeme považovať za všeobecne známu— umŕtvovanie a kajúcnosť, vykonávané s radosťou a pravidelne: vedome sa vzdať príjemností a radostí, ktoré, bez toho, aby boli samy osebe zlé, môžu spôsobiť chlad v našom vzťahu k Bohu alebo sťažiť našu jednotu s Bohom. Miernosť pri používaní materiálnych dobier, bez toho, aby sme sa nimi nechali spútať, má význam pre jednotu s Kristom a pre apoštolát.

Už pred mnohými rokmi napísal náš zakladateľ, že *ľudia od nás, Božích detí v jeho Diele, očakávajú, onen*

bonus odor Christi, ktorý —  
*spočívajúci v našej miernosti— ich*  
*zapáli a uchváti* (Svätý Josemaría,  
Inštrukcia, máj 1935/14. 9. 1950, č.  
65). Naopak, ak nebudeme vzdorovať  
nákaze svetskými vecami, ak si  
budeme myslieť, že nie je možné  
prinášať všade so sebou náročnú  
atmosféru Krista, ak nedokážeme ísť  
proti prúdu, nebudeme môcť  
ostatným pomôcť nájsť veľkú radosť z  
priateľstva s Ježišom Kristom.  
Svetske veci žiaľ v našom okolí  
prevažujú. Je nutné pozvať ostatných  
—najprv naším príkladom— aby  
dýchali čistý vzduch Božej blízkosti.  
A preto, je nevyhnutná čistota srdca  
a zmyslov (Mt 5, 8); s presvedčením,  
že len takto vášnivo milujeme náš  
svet.

Aká veľká je zodpovednosť  
kresťanov! Meditujme znova nad  
slovami svätého Josemaríu, ktoré  
napísal v *Ceste: Nezabúdaj, že mnoho*  
*veľkých vecí závisí od toho, či sa ty a*

*ja správame tak, ako si to želá Boh*  
(Svätý Josemaría, Cesta, č. 755).

Pokračujte v modlitbe za osobu a úmysly Svätého otca. Proste Pána, aby urobil službu Cirkvi veľmi plodnou: aby si všetci katolíci — pastieri i veriaci— vzali k srdcu jeho učenie a aby podľa neho žili. Spojte sa tiež s mojimi úmyslami: prepáchte mi toľké naliehanie, ale skutočne Vás potrebujem, každého a každú z Vás. Náš Otec opakoval: *všetko je vykonané a ešte je toho veľa, čo máme urobiť*; preto sa spolieham na Vašu plnú spoluprácu, aby som nemeškal s odpoveďou na túto apoštolskú výzvu ohlasovať ľudstvu, že Ježiš Kristus volá každú ženu a každého muža.

S láskou Vás žehná,

Váš Otec,

+Javier

Pamplona, 1. septembra 2007.

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/article/list-od-prelata-  
september-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-september-2007/) (23.02.2026)